Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

7. prosince 2018 *

„Veřejné zakázky – Finanční nařízení – Vyloučení z účasti na zadávacím řízení a z přidělování grantů financovaných ze souhrnného rozpočtu Unie na dobu dvou let – Článek 108 finančního nařízení – Právo na obhajobu – Důkaz o doručení oznámení“

Ve věci T-280/17,

GE.CO. P. Generale Costruzioni e Progettazioni SpA, se sídlem v Římě (Itálie), zastoupené G. Naticchioni, advokátkou,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené F. Dintilhacem a F. Moro, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 7. března 2017, jímž byla žalobkyně vyloučena z účasti na zadávacím řízení a z přidělování grantů financovaných ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, jakož i z účasti na postupech přidělování finančních prostředků v rámci nařízení Rady (EU) 2015/323 ze dne 2. března 2015 o finančním nařízení pro 11. Evropský rozvojový fond (Úř. věst. 2015, L 58, s. 17), a jímž bylo nařízeno zveřejnění tohoto vyloučení na internetové stránce Komise, a zadruhé na zrušení všech aktů, které předcházely nebo následovaly toto rozhodnutí, včetně těch, které žalobkyni nejsou známy,

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení S. Frimodt Nielsen, předseda, V. Kreuschitz a N. Półtorak (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává tento

Rozsudek [1]

[*omissis*]

* Jednací jazyk: italština.

1 – Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

Právní otázky

[*omissis*]

K věci samé

[*omissis*]

K prvnímu žalobnímu důvodu, který vychází z porušení článku 108 finančního nařízení a článku 41 Listiny základních práv

[*omissis*]

42 Úvodem je třeba připomenout, že dodržování práva na obhajobu představuje základní zásadu unijního práva, jejíž nedílnou součástí je právo být vyslechnut (viz rozsudek ze dne 3. července 2014, Kamino International Logistics a Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 a C-130/13, EU:C:2014:2041, bod 28 a citovaná judikatura).

43 Právo být vyslechnut je dnes zakotveno nejen v článcích 47 a 48 Listiny základních práv Evropské unie, jež zaručují dodržování práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces v každém soudním řízení, ale i v článku 41 Listiny, který zaručuje právo na řádnou správu. Článek 41 odst. 2 Listiny základních práv stanoví, že toto právo na řádnou správu zahrnuje zejména právo každého být vyslechnut před přijetím jemu určeného individuálního opatření, které by se jej mohlo nepříznivě dotknout (viz rozsudek ze dne 3. července 2014, Kamino International Logistics a Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 a C-130/13, EU:C:2014:2041, bod 29 a citovaná judikatura).

44 Na základě této zásady, která se použije v případě, že správní orgán zamýšlí přijmout akt proti určité osobě, který nepříznivě zasahuje do jejího právního postavení, musí být adresátům rozhodnutí významně ovlivňujících jejich zájmy umožněno užitečně vyjádřit své stanovisko ohledně skutečností, na kterých správní orgán zamýšlí založit své rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 3. července 2014, Kamino International Logistics a Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 a C-130/13, EU:C:2014:2041, bod 30 a citovaná judikatura). Právo být vyslechnut platí, i když použitelná právní úprava takovýto formální požadavek výslovně nestanoví (viz rozsudek ze dne 3. července 2014, Kamino International Logistics a Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 a C-130/13, EU:C:2014:2041, body 31 a 39 a citovaná judikatura).

45 V projednávaném případě použitelná právní úprava stanoví v čl. 108 odst. 8 písm. c) finančního nařízení, že před přijetím jakéhokoli doporučení umožní výbor uvedený v článku 108 hospodářskému subjektu a veřejným zadavatelům, kterým bylo doručeno oznámení, předložit připomínky. Toto ustanovení rovněž upřesňuje, že hospodářský subjekt a veřejní zadavatelé, kterým bylo doručeno oznámení, mají lhůtu alespoň 15 dnů k předložení svých připomínek.

46 Nicméně použitelná právní úprava nestanoví, jakým komunikačním prostředkem má výbor uvedený v článku 108 obeznámit hospodářský subjekt o právní kvalifikaci dotčených skutečností a zamýšlené sankci.

47 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že rozhodnutí – a tedy *a fortiori* dopis obsahující právní kvalifikaci dotčených skutečností a sankci zamýšlenou výborem uvedeným v článku 108 – je řádně doručeno v okamžiku, kdy je sděleno adresátovi a kdy se tento může s tímto rozhodnutím seznámit (viz v tomto smyslu usnesení ze dne 9. července 2013, Page Protective Services v. ESVČ, T-221/13, nezveřejněné, EU:T:2013:363, bod 12).

48 V projednávaném případě se účastníci řízení neshodnou ohledně otázky, zda Komise řádně doručila žalobkyni sporný dopis. Zaprvé v napadeném rozhodnutí Komise uvádí, že svěřila sporný dopis expresní dodací službě. Zadruhé uvádí, že rovněž zaslala uvedený dopis emailem jedinému jednateli žalobkyně. Aby prokázala, že řádně doručila sporný dopis, Komise uvádí email ze dne 23. prosince 2016 a zprávu o přečtení, kterou obdržela téhož dne. Žalobkyně tvrdí, že se nikdy nedozvěděla o existenci sporného dopisu nebo jeho zaslání.

[*omissis*]

60 Jak vyplývá z bodů 42 až 44 a 47 výše, je věcí Komise, aby zaručila účinnost práva být vyslechnut, a v důsledku toho jí přísluší, aby prokázala, že umožnila žalobkyni účelně vyjádřit její stanovisko ke skutečnostem, na kterých chtěla založit své rozhodnutí. V projednávaném případě se Komise nemohla spokojit se zprávou o přečtení, ohledně které přiznává, že byla automatickým emailem zaslaným počítačovým systémem adresáta, aby tvrdila, jak to učinila v napadeném rozhodnutí, že se žalobkyně mohla obeznámit se sporným dopisem a že na tento dopis nereagovala.

61 S ohledem na spis a zejména na skutečnosti předložené Komisí a s ohledem na vyjádření účastníků řízení k těmto skutečnostem je totiž třeba uvést, že zpráva o přečtení je email, který může být vytvořený a odeslaný počítačovým systémem adresáta automaticky bez jeho manuálního zásahu, a tedy bez toho, aby se adresát nezbytně dozvěděl o existenci uvedeného emailu. Proto je třeba mít za to, že zpráva o přečtení neumožňuje Komisi prokázat, že žalobkyně byla řádně obeznámena se sporným dopisem nebo že věděla o existenci takového dopisu nebo jeho odeslání.

62 V tomto ohledu je třena poznamenat, že přestože oznámení prostřednictvím doporučeného dopisu s potvrzením o přijetí není jediným možným způsobem oznamování správních rozhodnutí, nic to nemění na tom, že zůstává díky svým zvláštním zárukám jak pro dotčeného jednotlivce tak pro správní orgán zvláště bezpečným řešením (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 16. prosince 2010, AG v. Parlament, F-25/10, EU:F:2010:171, bod 38), a to o to více, jestliže dotčená osoba působí mimo orgány (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 16. prosince 2010, AG v. Parlament, F-25/10, EU:F:2010:171, bod 39). Jednou z těchto záruk je zejména ujištění se, díky podpisu příjemce na potvrzení o přijetí, že uvedený příjemce si je vědom toho, že je mu určen dopis, který si vyžaduje jeho pozornost. Přitom ze spisu vyplývá, že zpráva o přečtení na rozdíl od poštovního potvrzení o přijetí neposkytuje takovou záruku. Na rozdíl od podpisu potvrzení o přijetí adresátem dopisu nebo napsání a zaslání potvrzení o doručení emailu jeho adresátem dotčená zpráva o přečtení z důvodu svého automatického vytvoření a odeslání prostřednictvím počítačového systému adresáta, jak bylo již uvedeno v bodě 61 výše, neumožňuje s jistotou prokázat, že žalobkyně určitě věděla nebo měla možnost se dozvědět o sporném dopise v den odeslání uvedené zprávy.

63 Vzhledem k tomu, že se v projednávaném případě jedná o otázku účinnosti práva být vyslechnut, zpráva o přečtení, jak byla předložena Komisí, nemůže stačit k prokázání toho, že Komise přiměřeně dbala na to, aby žalobkyni bylo umožněno účinně uvést své stanovisko.

64 Jelikož skutečnost, že žalobkyně mohla řádně vyjádřit svoje stanovisko ke skutečnostem, na základě kterých Komise chtěla založit napadené rozhodnutí, není prokázaná, je třeba vyhovět prvnímu žalobnímu důvodu, který vychází z porušení článku 108 finančního nařízení a článku 41 Listiny základních práv.

65 Proto aniž by bylo třeba zkoumat opodstatněnost dalších argumentů vznesených žalobkyní v rámci prvního žalobního důvodu, musí být napadené rozhodnutí zrušeno.

[*omissis*]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Evropské Komise ze dne 7. března 2017 o vyloučení GE.CO. P. Generale Costruzioni e Progettazioni SpA z účasti na zadávacím řízení a z přidělování grantů financovaných ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, jakož i z účasti na postupech přidělování finančních prostředků v rámci nařízení Rady (EU) 2015/323 ze dne 2. března 2015 o finančním nařízení pro 11. Evropský rozvojový fond a o nařízení zveřejnění tohoto vyloučení na internetové stránce Komise se zrušuje.**

2) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**

3) **Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Frimodt Nielsen Kreuschitz Półtorak

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 7. prosince 2018.

Podpisy.